

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011737
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119011737.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2022, v trestnej veci obžalovaného G. U. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/100/2019 zo dňa 20. mája 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. U..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/100/2019 zo dňa 20. mája 2021 bol obžalovaný G. U. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17.11.2018 asi o 20.00 hod. v obci Svinia, okr. Prešov, na mieste prístupnom verejnosti, na ulici v rómskej osade, po predchádzajúcom vzájomnom nedorozumení, fyzicky napadol I. H., a to tak, že ju raz kopol nohou do pravej strany tváre, v dôsledku čoho spadla, čím je spôsobil zranenia a to zlomeninu klbového výbežku sánky vpravo s minimálnym posunom úlomkov, zlomeninu oblúka pravej jarmovej kosti s minimálnym posunom úlomkov, pomliaždenie pravého ramena, kožnú odreninu zápästia pravej ruky, kožnú odreninu chrbta pravej ruky a kožnú odreninu ľavého kolena, ktoré zranenia si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 68 dní.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona pri existencii priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/51/2020 zo dňa 14.8.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný zaviazaný z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenej I. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J., U. XXX/XX, okr. H., sumu 3.053,- Eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku bola poškodenú I. H. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podal obžalovaný odvolanie, ktoré neskoršie zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej nevine v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Predmetného skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, sa nedopustil a z uvedeného dôvodu dôrazne popiera jeho spáchanie. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov I. H., F. M., C. M., znalca MUDr. E. P., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov M. M., E. U., A. M. a prečítaním listinných a ďalších dôkazov. Za páchatela skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu ho označila svedkyňa - poškodená I. H. a jej dcéra F. M.. Žiaden iný svedok, ktorý bol počas trestného konania vypočutý, ho za páchatela predmetného skutku neoznačil. Zdôraznil, že Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor všeob. vnútornej správy, odd. priestupkov sp. zn.: OU-PO-OVVS2-2019/007448 zo dňa 07.03.2019 bola samotná poškodená I. H. (rovnako aj jej dcéra F. M.) uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona a priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorých sa dopustila, tým že dňa 17.11.2018 o 19:30 hod. v rómskej osade v obci J. na U. č. XX, pod vplyvom alkoholu, poškodila vchodové dvere, čím pre C. M. spôsobila škodu vo výške 169 Eur a zároveň ho fyzicky napadla tak, že ho udrela otvorenou dlaňou po tvári, čím úmyselne spôsobila škodu na cudzom majetku poškodením vecí a narušila občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. Obvinená I. H. sa na ústne pojednávanie nedostavila, ale v zázname za OO PZ Jarovnice dňa 14.12.2018 uviedla, že dňa 17.11.2018 v čase vo večerných hodinách bola vonku v osade spolu so svojou dcérou F. M.. V ten deň oslavovali a bola značne pod vplyvom alkoholu a nepamätala si, aby mala nejakú potýčku s C. M.. Taktiež si nepamätá, aby C. M. rozbila dvere na dome. To isté uviedla aj jej dcéra F. M.. Z uvedeného vyplýva, že poškodená I. H. a (rovnako aj jej dcéra, svedkyňa F. M.) bola značne pod vplyvom alkoholických nápojov v bezprostredne blízkom čase pred samotným skutkom až tak, že samotná H. si nepamätala podstatné okolnosti svojho konania. Na základe uvedeného zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný osobou, ktorá v čase spáchania činu bola pod značným vplyvom alkoholu s tým, že ona sama poškodená má značnú pamäťovú medzeru (nepamätala si svoje konanie). Navyiac uvedenú skutočnosť spolu so svojou dcérou zatajila/i aj pred samotným súdom počas ich výsluchu. V nadväznosti na uvedené je potrebné zdôrazniť, že samotná výpoveď svedkyne F. M. je do značnej miery spochybniteľná. Počas jej výsluchu na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že v uvedený večer nepila a nepila ani jej mama (zaznamenané v zápisnici z hlavného pojednávania). Vo vzájomnej súvislosti s predloženým rozhodnutím uvedené dokazuje, že svedkyňa vedome klamala v prospech poškodenej v podstatnej skutočnosti, ktorá je spôsobilá značne ovplyvniť záver tejto trestnej veci. Zdôrazňujú aj to, že samotná svedkyňa F. M. je pod značným vplyvom poškodenej, ktorej výpoveď je do veľkej miery ovplyvnená rodinnou väzbou s poškodenou, je jej matkou, priamom príbuznou, ktoré spolu bývajú, stretávajú sa a sú v každodennom kontakte. Má za to, že prvostupňový súd predmetný dôkaz nevzal do úvahy a relevantne sa s ním nevysporiadal, hoci ide o dôkaz kľúčový, ktorý do značnej miery vnáša pochybnosti do dôveryhodnosti kľúčových svedkov predmetného skutku a napáda ich dôveryhodnosť a podozrenie, že sa svedkovia mohli dopustiť krivej výpovede. Ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový a má podstatný význam pre samotné rozhodnutie vo veci. Obžalovaný namieta predovšetkým nesprávne vyvedené skutkové závery vyplývajúce z predložených dôkazov, spočívajúce v tom, že prvostupňový súd sa

nedôsledne vysporiadal so skutočnosťou, ktorá preukazuje nepravdivosť výpovede poškodenej a svedka, tzv. krivú výpoveď uvedených svedkov. Súd sa nedostatočne a neúplne oboznámil s obsahom a dôkazmi v spise, čo vyplýva z úvah formulovaných odôvodnení rozsudku, neobsahuje špecifickú odpoveď na zásadné argumenty obhajoby, hoci tieto jasne a zrozumiteľne obžalovaný uviedol a zároveň nedostal náležitú odpoveď na ním predložené podstatné (kľúčové) skutočnosti a argumenty. V súvislosti s uvedeným má za to, že prvostupňový súd sa nevysporiadal riadne ani s výpoveďou znalca MUDr. E. P.. V znaleckom posudku č. 072/2019 sa znalec vyjadril k charakteru a mechanizmu zranenia, ktoré utrpela poškodená a označil za prvotnú príčinu poranenia hlavy resp. tváre s najväčšom pravdepodobnosťou jeden úder do oblasti tváre poškodenej zatvorenou dlaňou (päťou). Zranenie tváre spôsobené kopnutím nohou druhej osoby znalec upresnil až počas jeho výsluchu dňa 21.08.2019 na základe výpovede poškodenej po vypracovaní znaleckého posudku. Je potrebné zdôrazniť, že znalec pri doplnení znaleckého posudku nevychádzal zo žiadnej inej skutočnosti ani výpovede iného svedka. Teda len z výpovede poškodenej, ktorá bola značne pod vplyvom alkoholu a nepamätala si svoje konanie v daný večer. Navyiac poškodená vyhľadala lekársku pomoc až nasledujúci deň t.j. 18.11.2018 o 18:56 hod., pričom podľa lekárskej správy zo dňa 18.11.2018 vyplýva, že poškodená ako príčinu vzniku poranenia uviedla úder päťou do tváre jej známou osobou. Újma na zdraví poškodenej, keďže poškodená bola značne pod vplyvom alkoholických nápojov, mohla preto vzniknúť aj inak (aj konaním

inej osoby, doposiaľ neuvedenej). Obžalovaný aj naďalej trvá na svojej nevine, nedopustil sa spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a z ktorého je obžalovaný len na základe pochybnej výpovedi poškodenej a jej dcéry. Je preukázané, že poškodenej I. H. bola spôsobená ujma na zdraví, ale vzhľadom na vyššie uvedené, nie je jednoznačne preukázaný záver o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty trestných činov, ktoré sa obžalovanému kladú za vinu a taktiež ani spojitost medzi konaním páchatel'a a následkom. Na základe vyššie uvedených skutočností požiadal zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku v spojení s § 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, príp. podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že dovolanie je nedôvodné.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd v rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie skutkového stavu a tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a tak dospel ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, pričom ani procesné strany sa vykonania žiadnych ďalších dôkazov už nedomáhali. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom súd prvého stupňa podrobne a konzistentne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa pritom spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Tieto skutkové okolnosti, považuje druhostupňový súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia komplexne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie okresného súdu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

V súlade s vyššie uvedeným preto aj podľa názoru krajského súdu výrok o vine obžalovaného G. U. je možné ustáliť predovšetkým na základe výpovede pošk. I. H., ktorá popísala priebeh konfliktu s obžalovaným, kedy došlo k predchádzajúcemu konfliktu medzi ňou a C. M. (dali si facku), v dôsledku čoho ju následne za vlasy stiahla na zem manželka obžalovaného E. U., ktorá je súčasne sestrou C. M. a ako ležala na zemi, tak ju napadol obžalovaný a kopol ju nohou do pravého líca a vtedy stratila vedomie. Takto uvádzaný skutkový dej jednoznačne potvrdzuje aj svedkyňa F. M. (dcéra poškodenej), pričom obidve svedkyne pri svojich výsluchoch ako v prípravnom konaní tak aj súdnom konaní a tiež pri vykonaných konfrontáciách či už s obvineným alebo svedkami bez pochybnosti určili za osobu, ktorá kopla do tváre poškodenú práve obžalovaného G. U.. Podľa znaleckého posudku poškodená utrpela zlomeninu kĺbového výbežku sánky vpravo s minimálnym posunom úlomkov zlomeninu oblúka pravej jarmovej kosti s minimálnym posunom úlomkov, pomliaždenia pravého ramena kožnú odreninu v zápästí pravej ruky, kožnú odreninu chrčta pravej ruky a kožnú odreninu ľavého kolena. Poranenia v oblasti tváre boli spôsobené tupým predmetom o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil na uvedenú oblasť veľkou silou a prudkosťou s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do oblasti tváre poškodenej, pričom znalec aj v prípravnom konaní tak aj v konaní pred súdom spresnil, že k uvedenému zraneniu mohlo dôjsť aj na základe kopnutia nohou druhej osoby do oblasti tváre poškodenej. Keďže v oblasti tváre neboli zistené žiadne kožné odreniny, je možné predpokladať, že zlomeniny tvárových kostí si poškodená nespôsobila sama, ale jej boli spôsobené druhou osobou. Poškodená už dňa 21.11.2018 pri prijatí do nemocnice uviedla, že bola kopnutá G. U. do tváre vpravo. Z prečítanej výpovede svedkyne A. M. (sesternice poškodenej) vyplýva, že obžalovaného pozná, ako aj poškodenú a priamo pri skutku prítomná nebola, ale bola pri tom, keď obžalovaný G. U. povedal, že keď ho I. udá, tak ju s nožikom zabije a povedal to ešte v ten večer keď sa bili.

Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade potom vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný G. U. spáchal skutok, ktorý

mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj nadriadeného súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil, ak toto kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona. Obžalovaný totiž na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol pošk. I. H., pričom jej úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil jej ťažkú ujmu na zdraví (zranenia bližšie uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku), čím takto naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedených trestných činov.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom ako vyplýva z výrokovvej časti napadnutého rozsudku, vyhodnotil len existenciu priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona (obžalovaný spáchal viac trestných činov a bolo už v minulosti odsúdený) a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona a preto sa v zmysle tohto ustanovenia zvýšila dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu na 3 roky a trest mohol byť ukladaný až do výmery 5 rokov, s čím sa stotožnil aj krajský súd.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery u obž. G. U. súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Nepochybil prvostupňový súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pri tomto obžalovanom. Dokazovaním boli zistené skutočnosti k jeho osobe, pričom z odpisu z registra trestov vyplýva, že už bol v minulosti 3-krát odsúdený. Naposledy bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/51/2020 zo dňa 18.08.2020 a to za prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Skutku sa dopustil v dobe od 11.4. do 13.4.2020 (teda skôr, ako bol v tejto veci vyhlásený rozsudok) a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak ukladal súhrnný trest.

V kontexte uvedeného aj odvolací súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na doterajší život obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný (v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený), závažnosť jeho konania, spôsobený následok na zdraví poškodenej, sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu a má za to, že uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, t. j. na samej dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Možno konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvážil aj okolnosti na strane obžalovaného. Krajský súd mal za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere uvedenej v napadnutom rozsudku vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol už v budúcnosti riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takehoto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa zákone rozhodol aj o nároku poškodenej I. H. na náhradu škody voči obžalovanému vo výške 3.053,- eur z titulu bolestného vyčísleného príslušným znaleckým posudkom, keďže táto bola uplatnená riadne a včas. V súlade so zákonom rozhodol okresný súd aj o odkázaní poškodenej so

zvyškom nároku na náhradu škody a to z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku, ktoré si osvojil aj krajský súd.

Vo vzťahu k dôvodom odvolaní obžalovaného poukazuje krajský súd na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého výroku o vine a treste, pričom na základe z hora uvedených dôkazov, mal aj odvolací súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, takým spôsobom, akým bol uznaný za vinného. Podstatou podaného odvolania je totiž snaha obžalovaného dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky obžalovaného dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobil prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákone subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Keďže v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, je preto nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Nosnou odvolacou námietkou obhajoby je tá skutočnosť, že poškodená I. H. ako aj jej dcéra F. M., mali byť v krátkej dobe pred skutkom pod vplyvom alkoholu a že si nemajú pamätať na skutok, čo má vyplývať z rozhodnutia príslušného okresného úradu, ktoré obhajoba v dôvodoch odvolania cituje. Ako to už uviedol obhajca, tieto osoby sa ústneho pojednania priestupku nezúčastnili a priestupkový orgán vychádzal pri svojom rozhodovaní len zo záznamu OO PZ Jarovnice zo dňa 14.12.2018, kde uviedli, že boli opité, C. M. nenapadli a jeho dvere nepoškodili. V kontexte uvedeného možno predpokladať, že takýmto vyjadrením sa tieto osoby snažili vyhnúť z prípadnej priestupkovej zodpovednosti za poškodenie dverí oznamovateľa, pričom ich opilosť v inkriminovanom čase nebola žiadnym spôsobom verifikovaná, napr. dychovou skúškou. Ak by sme aj vzali do úvahy, že uvádzané svedkyne mali v čase incidentu požitý alkohol, nič to nemení na tom závere, že tieto počas celého prípravného a súdneho konania ako za jediného páchatel'a skutku (kopnutie do tváre poškodenej) označovali iba obžalovaného G. U.. Taktiež nebola zistená žiadna okolnosť, na základe ktorej by mohli konajúce súdy dospieť k záveru, že nimi učené výpovede sú nedôveryhodné, nelogické a zavádzajúce, alebo vykonané za účelom privedenia trestného stíhania obžalovaného.

V posudzovanom prípade je potrebné tiež uviesť, že obžalovaný bol zo spáchania žalovaných trestných činov usvedčovaný priamymi dôkazmi - samotnou poškodenou I. H. a jej dcérou F. M.. Tieto výpovede (ako priame dôkazy) boli navyše podporené dôkazmi nepriamymi a síce vykonaným znaleckým dokazovaním. Tieto priame a nepriame dôkazy vo svojom súhrne vytvárajú už spomenutú uzavretú reťaz dôkazov neumožňujúcich iný záver ani o priebehu žalovaného skutku ani o osobe páchatel'a než ten, ku ktorému dospel okresný súd, čo vyvracia obhajobnú argumentáciu obžalovaného o neexistencii iných dôkazov, preukazujúcich jeho vinu, resp. ďalších usvedčujúcich dôkazov, okrem výpovede poškodenej.

Vo vzťahu k znaleckému posudku a k samotnému mechanizmu vzniku zranení je nutné dodať, že aj keby príslušný znalec pripustil možnosť vzniku zranenia aj iným spôsobom, automaticky to neznamená nevinu útočiacej osoby. Znalec predsa nemôže so stopercentnou istotou uviesť, ako došlo ku samotnému skutkovému deju a kto je jeho páchatel'om, pretože nebol priamym pozorovateľom posudzovanej udalosti. Znalec na základe svojich odborných vedomostí a skúsenosti vyslovuje svoj názor, akým spôsobom a za akých okolností mohlo dôjsť k vzniku zranenia, berúc do úvahy jednotlivé subjektívne výpovede obžalovaného, poškodeného, svedkov a objektívne dôkazy, ako sú napr. lekárske správy o rozsahu zranenia, vlastné vyšetrenie poškodeného, stopy na mieste činu a pod. Znalecký posudok a výpoveď znalca je len jedným z dôkazov, na ktoré prihliada súd pri svojom rozhodovaní. Preto, ak znalec nevytlúčil spôsob vzniku zranenia tak, ako to uvádza poškodený (v tomto súdnom prípade dokonca považoval iný spôsob vzniku zranení za nepravdepodobný), pričom mechanizmus jeho vzniku podporujú aj ďalšie dôkazy, ako je v tomto prípade, možno na základe takejto dôkaznej situácie spoľahlivo vyvodiť záver, že ku skutku došlo spôsobom prezentovaným poškodeným.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného G. U. vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.